

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudkyň Mgr. Miroslavy Kašpírkové a JUDr. Aleny Hocké v právní věci **žalobce J.B.**, bytem ..., *zastoupeného Ing. J. B., obecným zmocněncem, bytem P., Č. 511/9*, proti žalovanému Krajskému úřadu Plzeňského kraje, se sídlem Plzeň, Škroupova 18, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11.9.2015, čj. ŽP/7477/15, ve znění opravného rozhodnutí ze dne 23.11.2015, čj. ŽP/10926/15,

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á.
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci

Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 11.9.2015, čj. ŽP/7477/15, ve znění opravného rozhodnutí ze dne 23.11.2015, čj. ŽP/10926/15, *(dále jen napadené rozhodnutí)* a přiznání práva na náhradu nákladů řízení.

Napadeným rozhodnutím bylo změněno rozhodnutí Magistrátu města Plzně, odboru životního prostředí *(dále jen „prvostupňový správní orgán“)* ze dne 23.6.2015, čj. MMP/109093/15, jímž byla žalobci uložena povinnost odstranit z pozemků p.č. 495/35, p.č. 495/19 a p.č. 495/20 v k.ú. Bukovec *(dále jen „předmětné pozemky“)* předměty a zařízení odplavitelné a/nebo které mohou způsobit zhoršení odtokových poměrů. Změna spočívala ve změně lhůty ke splnění této povinnosti. Lhůta byla žalovaným stanovena do 31.11.2015. Opravným rozhodnutím byla změněna na datum do 30.11.2015.

Žalobce v žalobě rovněž navrhoval, aby soud odložil vykonatelnost prvostupňového rozhodnutí ve spojení s napadeným rozhodnutím. Žalobce byl usnesením ze dne 9.12.2015, čj. 57A 143/2015-15, vyzván k odstranění vad návrhu na odložení vykonatelnosti v návrhu citovaných rozhodnutí tak, aby bylo najisto postaveno, čeho se žalobce návrhem domáhá. Současně soud žalobce poučil o způsobu, jakým je nutno vady návrhu odstranit, a o následcích, nebudou-li vady návrhu odstraněny. Žalobce vady návrhu neodstranil. Soud proto usnesením ze dne 19.1.2016, čj. 57A 143/2015-21, ve znění opravného usnesení ze dne 21.4.2016, čj. 57A 143/2015-27, návrh na odložení vykonatelnosti prvostupňového rozhodnutí ve spojení s napadeným rozhodnutím odmítl.

II. Důvody žaloby

Již v předchozích rozhodnutích žalovaného bylo konstatováno, že (obecně) v rozhodnutí musí být jeden každý předmět či zařízení konkretizován a individualizován a musí být určeno zejména ve vztahu k místním podmínkám, k reliéfu povrchu a průběhu záplavy, jak jeden každý předmět či zařízení konkrétně způsobí zhoršení odtokových poměrů nebo ucpání koryta níže po toku. V posledním, zde napadeném rozhodnutí, se však sám žalovaný odchýlil od vyslovených tezí, jak má prvostupňový správní orgán postupovat a podvolil se nátlaku jak prvostupňového správního orgánu, tak Ministerstva životního prostředí. Podklady k tomuto tvrzení shrnul žalobce ve svém odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí.

Jestliže Ústavní soud judikoval pro soudy, že rozhodnutí musí být přezkoumatelné a přesvědčivé, o to více tento závěr platí pro orgány správní, jejichž rozhodnutí jsou podřazena soudnímu přezkumu [např. nález sp.zn. III. US 103/99 ze dne 3. 2. 2000 (N17/17 SbNU 121), nález sp. zn. I. ÚS 60/01 ze dne 28. 8. 2001 (N127/23 SbNU 227)]. Žalovaný ani prvostupňový správní orgán se nevypořádali s námitkami žalobce ohledně přednosti materiální stránky věci (jde o ostrov a místní podmínky i umístění, váha či rozměry předmětů jejich přemístění mimo oplocenou plochu pozemku) před stránkou formální.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

Žalovaný odmítl, že by se v napadeném rozhodnutí podvolil názorovému nátlaku prvostupňového správního orgánu či Ministerstva životního prostředí. Uvedl, že v průběhu řízení vydal postupně tři rozhodnutí o odvolání žalobce (dne 28.6.2013, 3.3.2014 a 28.1.2015), kterými zrušil příslušná prvostupňová rozhodnutí, a to zejména z důvodu procesních vad a nedostatečného odůvodnění - vymezení odplavitelnosti předmětů umístěných v aktivní zóně záplavového území. V prvostupňovém rozhodnutí ze dne 23.6.2015 je však toto vymezení již odůvodněno řádně (uvedena citace z prvostupňového rozhodnutí). Obdobný je názor Ministerstva životního prostředí: „*Je-li AZZÚ (aktivní zóna záplavového území – poznámka soudu) stanovena a pozemek se nachází v ní, je třeba respektovat zákaz uvedený v § 67 odst. 2 písm. b) vodního zákona. Reálná odplavitelnost/neodplavitelnost se již v takovém případě nezkoumá. AZZÚ je minimální území, které slouží k převedení maximálního průtoku, tedy nejen Q100*“. Prvostupňový správní orgán vycházel z úvahy, že veškeré ve výroku prvostupňového rozhodnutí uvedené předměty a zařízení, které nejsou pevně spojené se zemí, jsou za určitých okolností bezesporu

odplavitelné nejen průtokem Q_{100} a jejich pouhým skladováním ve stanoveném AZZÚ území, proto je naplněn zákaz uvedený v § 67 vodního zákona. Tím se prvostupňový správní orgán vypořádal i s místními podmínkami, když v daném území je stanovena aktivní zóna záplavového území řeky Berounky.

Dle žalovaného jsou prvostupňové rozhodnutí i žalobou napadené rozhodnutí srozumitelná a přezkoumatelná, veškeré odvolací námitky byly v napadeném rozhodnutí vypořádány. Žalovaný proto odkázal na odůvodnění prvostupňového a napadeného rozhodnutí s tím, že byla vydána v souladu se zákonem.

Posouzení věci krajským soudem

Z čeho soud vycházel

Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vycházel podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (*dále jen „s.ř.s.“*) ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, podle § 75 odst. 2 s.ř.s. přezkoumal napadený výrok rozhodnutí v mezích žalobou včas uplatněných žalobních bodů, neshledal při tom vady podle § 76 odst. 2 s.ř.s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Žaloba není důvodná.

Správními orgány bylo rozhodováno podle zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů (*dále jen „vodní zákon“*). Procesním předpisem je zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (*dále jen „správní řád“*).

Skutkový základ věci

Žalobce byl na základě povodňové prohlídky provedené dne 6.6.2012 vyzván Úřadem městského obvodu Plzeň 4, odborem životního prostředí, aby do 15.8.2012 odstranil z pozemku p.č. 495/35 v k.ú. Bukovec veškeré předměty a zařízení, které mohou způsobit zhoršení odtokových poměrů, nebo ucpání koryta níže po toku (výzva ze dne 28.6.2012, čj. ŽP/V/12). Při následném šetření dne 11. 9.2012 bylo zjištěno, že k odklizení uvedených předmětů a zařízení z daného pozemku nedošlo. Dne 6.12.2012 předal tedy ÚMO Plzeň 4 věc k vyřízení Magistrátu města Plzně, odboru životního prostředí (prvostupňovému správnímu orgánu) jako příslušnému vodoprávnímu úřadu. Prvostupňový správní orgán zahájil 22.2.2013 (doručením oznámení žalobci) podle § 115 vodního zákona vodoprávní řízení ve věci uložení opatření k odstranění závad na pozemcích p.č. 495/35, 495/19 a 495/20 v k.ú. Bukovec.

Ve vodoprávním řízení byla postupně vydána tři rozhodnutí, která byla k odvolání žalobce žalovaným zrušena (poprvé bylo prvostupňové rozhodnutí ze dne 17.4.2013, čj. MMP/72012/13 zrušeno rozhodnutím žalovaného ze dne 28.6.2013, čj. ŽP/5732/13; podruhé bylo prvostupňové rozhodnutí ze dne 20.12.2013, čj. MMP/264826/13, zrušeno rozhodnutím žalovaného ze dne 3.3.2014, čj. ŽP/1224/14; potřetí bylo prvostupňové rozhodnutí ze dne 7.11.2014, čj. MMP/273841/12/34, zrušeno rozhodnutím žalovaného ze dne 24.2.2015, čj.

ŽP/12644/14). Následně bylo prvostupňovým správním orgánem vydáno rozhodnutí ze dne ze dne 23.6.2015, čj. MMP/109093/15, které je v dané právní věci soudem posuzováno jako prvostupňové rozhodnutí.

Právní hodnocení

Žalobní námitky žalobce spočívají v tvrzení, že bylo v předchozích zrušovacích rozhodnutích žalovaného konstatováno, „že (obecně) v rozhodnutí musí být jeden každý předmět či zařízení konkretizován a individualizován a musí být určeno zejména ve vztahu k místním podmínkám, k reliéfu povrchu a průběhu záplavy, jak jeden každý předmět či zařízení konkrétně způsobí zhoršení odtokových poměrů nebo ucpání koryta níže po toku“. Dle žalobce se žalovaný v nyní žalobou napadeném rozhodnutí od těchto jím vyslovených tezí, jak má prvostupňový správní orgán postupovat, odchýlil. V té souvislosti žalobce odkázal na odvolání podané proti prvostupňovému rozhodnutí s tím, že zde shrnul podklady k tomuto tvrzení. Takový odkaz však nelze akceptovat, neboť žaloba musí kromě obecných náležitostí obsahovat ve smyslu § 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s. žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné. Z hlediska obsahového vymezení žalobního bodu to znamená, že musí žalobní bod obsahovat i konkrétní skutková tvrzení, z nichž žalobce dovozuje, že nebylo v daném vodoprávním řízení rozhodnuto v souladu s ustanovením § 72 odst. 3 vodního zákona, že měl být jeden každý předmět či zařízení konkretizován a individualizován a mělo být určeno zejména ve vztahu k místním podmínkám, k reliéfu povrchu a průběhu záplavy, jak jeden každý předmět či zařízení konkrétně způsobí zhoršení odtokových poměrů nebo ucpání koryta níže po toku. Nepostačí pouhý odkaz na podklady k tomuto tvrzení uvedené žalobcem v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí. Soud nesmí nahrazovat žalobcův projev vůle a vyhledávat v odvolání žalobcem tvrzené skutečnosti, které by podporovaly žalobcem v žalobě uplatněné obecné tvrzení. Takový postup soudu by byl porušením rovného postavení účastníků v řízení (viz § 36 odst. 1 s.ř.s.).

Soud proto vzhledem k obecnému tvrzení žalobce v žalobě posuzoval, zda bylo povinností prvostupňového správního orgánu, resp. žalovaného, u každého předmětu či zařízení uvedeného ve výroku prvostupňového rozhodnutí konkretizovat, individualizovat a určit zejména ve vztahu k místním podmínkám, k reliéfu povrchu a průběhu záplavy, jak jeden každý předmět či zařízení konkrétně způsobí zhoršení odtokových poměrů nebo ucpání koryta níže po toku.

Prvostupňový správní orgán jako příslušný vodoprávní úřad dle § 104 a § 106 vodního zákona uložil žalobci podle § 72 odst. 3 vodního zákona jako vlastníku pozemků p.č. 495/35, 495/19 a 495/20 v k.ú. Bukovec, nacházejících se v aktivní zóně záplavového území, povinnost odstranit ve stanovené lhůtě z uvedených pozemků předměty a zařízení odplavitelné a/nebo které mohou způsobit zhoršení odtokových poměrů.

Prvostupňový správní orgán postupoval podle § 72 odst. 3 vodního zákona, podle něhož: „Povodňové orgány mohou na základě povodňové prohlídky vyzvat vlastníky pozemků, staveb a zařízení v záplavovém území k odstranění předmětů a zařízení, které mohou způsobit

zhoršení odtokových poměrů nebo ucpání koryta níže po toku. Pokud tito vlastníci výzvy ve stanovené lhůtě neuposlechnou, uloží takovou povinnost rozhodnutím.“

Podle § 66 odst. 1 vodního zákona: *„Záplavová území jsou administrativně určená území, která mohou být při výskytu přirozené povodně zaplavena vodou. Jejich rozsah je povinen stanovit na návrh správce vodního toku vodoprávní úřad. Vodoprávní úřad může uložit správci vodního toku povinnost zpracovat a předložit takový návrh v souladu s plány hlavních povodí a s plány oblastí povodí.“* Podle odst. 2 tohoto ustanovení: *„V zastavěných územích, v zastavitelných plochách podle územně plánovací dokumentace, případně podle potřeby v dalších územích, vymezí vodoprávní úřad na návrh správce vodního toku aktivní zónu záplavového území podle nebezpečnosti povodňových průtoků.“* Podle odst. 7 tohoto ustanovení: *„Záplavová území a jejich aktivní zóny se stanovují formou opatření obecné povahy.“* V daném případě Krajský úřad Plzeňského kraje, odbor životního prostředí (žalovaný) stanovil opatřením obecné povahy záplavová území plzeňských toků Mže, Úhlava, Úslava, Radbuza, Berounka (veřejná vyhláška ze dne 2.12.2011, zn. ŽP/11698/11). Pozemky p.č. 495/35, p.č. 495/19 a p.č. 495/20 v k.ú. Bukovec, ve vlastnictví žalobce, se nacházejí v aktivní zóně záplavového území řeky Berounky. Tuto skutečnost žalobce v žalobě nezpochybňuje.

Omezení v aktivní zóně záplavového území jsou stanovena v § 67 vodního zákona, podle jehož odst. 1: *„V aktivní zóně záplavových území se nesmí umísťovat, povolovat ani provádět stavby s výjimkou vodních děl, jimiž se upravuje vodní tok, převádějí povodňové průtoky, provádějí opatření na ochranu před povodněmi nebo která jinak souvisejí s vodním tokem nebo jimiž se zlepšují odtokové poměry, staveb pro jímání vod, odvádění odpadních vod a odvádění srážkových vod a dále nezbytných staveb dopravní a technické infrastruktury, zřizování konstrukcí chmelnic, jsou-li zřizovány v záplavovém území v katastrálních územích vymezených podle zákona č. 97/1996 Sb., o ochraně chmele, ve znění pozdějších předpisů, za podmínky, že současně budou provedena taková opatření, že bude minimalizován vliv na povodňové průtoky; to neplatí pro údržbu staveb a stavební úpravy, pokud nedojde ke zhoršení odtokových poměrů.“* Podle odst. 2: *„V aktivní zóně je dále zakázáno a) těžit nerosty a zeminu způsobem zhoršujícím odtok povrchových vod a provádět terénní úpravy zhoršující odtok povrchových vod, b) skladovat odplavitelný materiál, látky a předměty, c) zřizovat oplocení, živé ploty a jiné podobné překážky, d) zřizovat tábory, kempy a jiná dočasná ubytovací zařízení.“*

Povinnost uloženou žalobci prvostupňovým rozhodnutím odůvodnil prvostupňový správní orgán skutkovým zjištěním, že se předmětné pozemky nacházejí v aktivní zóně záplavového území, pro které platí zvláštní podmínky stanovené v § 67 odst. 2 vodního zákona. Na základě povodňové kontroly, kdy bylo shledáno na uvedených pozemcích skladování různých předmětů, proto postupoval prvostupňový správní orgán zcela správně podle § 67 odst. 2 písm. b) vodního zákona, podle něhož je v aktivní zóně záplavového území zakázáno skladovat odplavitelný materiál, látky a předměty. Správně rovněž konstatoval, že pro tyto pozemky nebyla stanovena žádná výjimka z opatření obecné povahy, kterým bylo záplavové území, resp. aktivní zóna tohoto záplavového území, stanovena. Ani žalobce v tom smyslu v žalobě ničeho nenamítá.

Ve výroku prvostupňového rozhodnutí jsou uvedeny předměty a zařízení odplavitelné a/nebo které mohou způsobit zhoršení odtokových poměrů umístěné v oploceném prostoru: „osobní automobil (terénní Ford bez SPZ), traktorový nakladač s čelní podkopovou lžicí zelené barvy, přívěs skříňový - dvouosý, nástavbu na osobní automobil červené barvy, pneumatiky a kompletní kola, vysoko zdvižný vozík, přívěsný vozík s dřevinami, sloupec kovových palet s drobným materiálem (rolety, keramika apod.), elektrocentrálu, cca 10 m³ stavební oceli do železobetonu, kovový šrot (trubky, pletivo, sudy a další materiál, který nelze pro překrytí plachtou ani typově identifikovat), železnou konstrukci (rám s pletivem rozměrů cca 1 x 1,5 x 4 m), míchačku na beton, neidentifikovatelnou kovovou konstrukci s černou plachtou, zelenobílou plechovou skříňku v kovovém rámu, plechové nádrže o objemu přibližně 700 l/ks s manometrem a armaturami (v počtu min. 3 ks), vlnitý plech, kovový rám s hadicí a nádrží, elektrické zařízení v kovovém rámu, elektromotory (v množství min. 2 ks), železný rám rozměrů cca 1 x 1,5 x 1,5 m, roury a trubky různých profilů, kovový objekt s elektromotorem hnědobílé barvy (zakrytovaný, opláštěný profilovým plechem, s výdechy, na kovovém podstavci), plechovku od penetrace, kovovou čtvercovou zelenou paletu rozměrů cca 0,5 x 0,75 m, bílé plastové nádrže s černou armaturou, přenosné, o rozměrech cca 1,5 x 0,75 x 1,8 m (celkem čtyři kusy), plastové barely opláštěné kovovou konstrukcí, postavené na sobě, o objemu cca 1 m³ (celkem tři kusy), plastovou nádrž WERIT, zelený plastový barel, neidentifikovatelný předmět opláštěný dřevotřískou, pravděpodobně s kovovou nádrží, kompresor s tlakovou nádobou, stojan s elektropřívodem, zakrytý plachtou, dřevěné palety (celkem cca 10 ks), jutový „Big bag“ s neznámým obsahem, bílé plastové nádrže s černou armaturou 4 ks u jižní strany pozemku, žlutou PVC hadici, tzv. „husí krk“, vše umístěno v oploceném prostoru.“ Dále jsou ve výroku prvostupňového rozhodnutí uvedeny předměty a zařízení umístěné mimo oplocený prostor: „zbytky vysoko zdvižného vozíku, nádrž šedé barvy na dřevěných paletách, pletivo, modrý nákladní automobil AVIA - bez SPZ, betonové panely o celkovém objemu cca 2,5x0,5x1 m, panely rozměrů cca 2x3 m (celkem asi 6 ks), panely rozměrů cca 0,5x2 m (celkem asi 6 ks), panely rozměrů cca 0,5x1,5 m (celkem asi 12 ks), stavební suť (převážně rozbitý beton) v jižní části pozemku, tedy předměty a zařízení odplavitelné a/nebo které mohou způsobit zhoršení odtokových poměrů.“

Žalovaný v předchozím zrušovacím rozhodnutí učinil právní závěr, že jde v případě odplavitelnosti skladovaného materiálu ve smyslu vodního zákona o neurčitý právní pojem, proto je třeba hodnotit, zda je jeho obsah naplněn či nikoli v každém jednotlivém případě na základě posouzení všech specifik a okolností konkrétního případu. Z odůvodnění prvostupňového rozhodnutí je zřejmé, že se prvostupňový správní orgán, vázán právním názorem žalovaného [§ 90 odst. 1 písm. b) správního řádu], zabýval ve smyslu § 67 odst. 2 písm. b) vodního zákona otázkou odplavitelnosti skladovaného materiálu, látek a předmětů a uvedl: „Lze shrnout, že za odplavitelné látky, materiály a předměty lze teoreticky považovat takové látky, materiály a předměty, které nejsou spojené pevně se zemí a mohou se vlivem síly, kterou na ně může působit pohyb vodního média, posunout v prostoru, za takovéto látky, materiály a předměty považuje prvoinstanční orgán výčet všech ve výroku uvedených položek, nicméně, jak je výše zdůrazněno, tato kvalifikace se mění v závislosti na fyzikálních veličinách okolního prostředí.“ Prvostupňový správní orgán tak řádně odůvodnil, jednak naplnění neurčitého právního pojmu „odplavitelný“ materiál, látky a předměty, jednak zcela konkrétně ve výroku prvostupňového rozhodnutí uvedl, které materiály, látky a předměty za odplavitelné považuje a proto ukládá jejich odstranění. Z jejich výčtu, jak je výše uveden, je

zřejmé, že se jedná o materiál, látky a předměty, které nejsou pevně spojené se zemí, proto může dojít k situaci, že budou vlivem případné povodně odplaveny. Dle názoru soudu je tento postup prvostupňového správního orgánu zcela v souladu s § 67 odst. 2 písm. b) vodního zákona.

Soud se neztotožňuje s konstatováním prvostupňového správního orgánu (str. 8 prvostupňového rozhodnutí): „*Prvoinstanční orgán je i nadále toho názoru, že posuzování odplavitelnosti nebo neodplavitelnosti jednotlivých na pozemcích umístěných materiálů je irelevantní skutečností, že se jedná o aktivní zónu záplavového území a omezení v této zóně vyplývají přímo z ustanovení § 67 vodního zákona. Totožné podmínky v uvedeném ustanovení vodního zákona sám odvolací orgán zanesl do podmínek, za nichž vydal opatření obecné povahy - stanovení záplavového území řešeného vodního toku, a sám neuplatnil omezující podmínky, že v některých případech ustanovení § 67 vodního zákona neplatí a má být rozlišováno, na které materie se omezení vztahují a na které ne.*“ Na téže straně odůvodnění svého rozhodnutí se prvostupňový správní orgán ztotožnil se stanoviskem Ministerstva životního prostředí (odkázal na spisové podklady a zde stanovisko Mgr. V.): „*Je-li AZZÚ stanovena a pozemek se nachází v ní, je třeba respektovat zákaz uvedený v § 67 odst. 2 písm. b) vodního zákona. Reálná odplavitelnost/neodplavitelnost se již v takovém případě nezkládá. AZZÚ je minimální území, které slouží k převedení maximálního průtoku, tedy nejen Q100.*“ Dle názoru soudu není tato argumentace prvostupňového správního orgánu správná. Soud zdůrazňuje, že je v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí uvedena nad rámec a po té, kdy prvostupňový správní orgán postupoval podle právního názoru žalovaného z předchozího zrušovacího rozhodnutí, a odůvodnil, z čeho dovozuje, že je na pozemcích žalobce skladován „odplavitelný“ materiál, látky a předměty. Prvostupňový správní orgán byl totiž povinen ve smyslu § 67 odst. 2 písm. b) vodního zákona nejen označit materiál, látky a předměty nacházející se na pozemcích žalobce v aktivní zóně záplavového území, ale v souladu s tímto ustanovením odůvodnit, proč označený materiál, látky a předměty posoudil jako odplavitelné, neboť jen takové je ve smyslu uvedeného ustanovení vodního zákona zakázáno v aktivní zóně záplavového území skladovat. Prvostupňový správní orgán proto zcela správně v nyní soudem posuzovaném prvostupňovém rozhodnutí naplnil neurčitý právní pojem „odplavitelný“ materiál, látky a předměty a dostal tak podmínkám § 67 odst. 2 písm. b) vodního zákona, neboť jen při jejich splnění lze dospět k závěru, že se jedná v daném případě právě o ten materiál, látky a předměty, které je zakázáno v aktivní zóně záplavového území skladovat.

Pokud prvostupňový správní orgán odkazuje na vyjádření Ministerstva životního prostředí, kde je uvedeno, že se reálná odplavitelnost/neodplavitelnost již v takovém případě nezkládá, pak si tuto argumentaci Ministerstva životního prostředí nesprávně vyložil. Citovaná argumentace souvisí s ustanovením § 72 odst. 3 vodního zákona a lze ji vyložit jinými slovy tak, že bylo-li prokázáno, že je na pozemcích ve vlastnictví žalobce nacházejících se v aktivní zóně záplavového území ve smyslu § 67 odst. 2 písm. b) vodního zákona skladován odplavitelný materiál, látky a předměty, což je dle tohoto ustanovení zakázáno, má se bez dalšího zjišťování a posuzování reálné odplavitelnosti každého z označených materiálů, látek a předmětů za to, že ve smyslu § 72 odst. 3 vodního zákona mohou způsobit zhoršení odtokových poměrů a ucpání koryta níže po toku. Zde je nutné si uvědomit, že aktivní zóna záplavového území je ve smyslu § 66 odst. 2 vodního zákona

stanovena v záplavovém území na základě nebezpečnosti povodňových průtoků, proto požívá dle vodního zákona vyšší ochrany a zákonem jsou přímo vymezeny činnosti, které nesmí být v aktivní zóně provozovány, viz skladování odplavitelného materiálu látek a předmětů. Jiná by byla situace, kdy by se rozhodovalo podle § 72 odst. 3 vodního zákona o odstranění předmětů a zařízení, které mohou způsobit zhoršení odtokových poměrů nebo ucpání koryta níže po toku, umístěných v záplavovém území, tedy ne v aktivní zóně záplavového území. V takovém případě by muselo být posuzováno, a to třeba i na základě znaleckého posudku, mohou-li zcela konkrétní předměty a zařízení nacházející se v záplavovém území způsobit zhoršení odtokových poměrů nebo ucpání koryta níže po toku. Uvedené vyplývá přímo z ustanovení § 72 odst. 3 vodního zákona, kde je stanoveno, že povodňové orgány mohou na základě povodňové prohlídky vyzvat vlastníky pozemků, staveb a zařízení v záplavovém území k odstranění předmětů a zařízení [...]. Žalovaný proto učinil v odůvodnění napadeného rozhodnutí správný závěr, když uvedl: „*Tím, že je skladováním odplavitelného materiálu, látek a předmětů v AZZÚ naplněn zákaz uvedený v § 67 odst. 2 vodního zákona, jde bezesporu o předměty a zařízení, které mohou způsobit zhoršení odtokových poměrů a ucpání koryta níže po toku, jak uvádí § 72 odst. 3 vodního zákona.*“ S uvedenou argumentací žalovaného se soud ztotožňuje.

Žalovaný vycházel v odůvodnění napadeného rozhodnutí zcela správně z ustanovení § 72 odst. 3 vodního zákona a zdůraznil, že se nejedná jen o aktivní zónu záplavového území, ale o celé záplavové území, pokud jsou naplněny podmínky tohoto ustanovení: mohou způsobit zhoršení odtokových poměrů nebo mohou ucpat koryto níže po toku. Konstatoval, že prvostupňový správní orgán odplavitelnost materiálu, látek a předmětů a tudíž i možnost zhoršení odtokových poměrů opírá o znění § 67 vodního zákona, podle kterého je v aktivní zóně záplavového území mimo jiné zakázáno skladovat odplavitelný materiál, látky a předměty. Citoval způsob, jakým prvostupňový správní orgán naplnil neurčitý právní pojem odplavitelnost (jak je uvedeno výše). Konstatoval, že prvostupňový správní orgán „*vychází z úvahy, že veškeré ve výroku napadeného rozhodnutí uvedené předměty a zařízení, které nejsou pevně spojené se zemí, jsou za určitých okolností bezesporu odplavitelné nejen průtokem Q100, a jejich pouhým skladováním ve stanoveném AZZÚ je naplněn zákaz uvedený v § 67 vodního zákona.*“ Konstatoval rovněž, že jsou jednotlivé předměty ve výroku prvostupňového rozhodnutí dostatečně konkretizovány tak, aby nebylo pochyb, které předměty a zařízení měl prvostupňový správní orgán na mysli. Připomněl, že prvostupňový správní orgán uvádí, že „*k tomuto skladování dochází prakticky beze změn již 3 roky, tedy od doby, kdy byl nevyhovující stav pozemku zjištěn při povodňové prohlídce.*“ Prvostupňové rozhodnutí shledal žalovaný v souladu s ustanovením § 72 odst. 3 vodního zákona. Rovněž s těmito závěry žalovaného se soud ztotožňuje.

Na základě uvedeného činí soud závěr, že nebylo povinností prvostupňového správního orgánu, resp. žalovaného, u každého předmětu či zařízení uvedeného ve výroku prvostupňového rozhodnutí konkretizovat, individualizovat a určit zejména ve vztahu k místním podmínkám, k reliéfu povrchu a průběhu záplavy, jak jeden každý předmět či zařízení konkrétně způsobí zhoršení odtokových poměrů nebo ucpání koryta níže po toku.

Odůvodnění rozhodnutí správních orgánů obou stupňů splňují podmínky § 68 odst. 3 správního řádu, kladené na obsah odůvodnění rozhodnutí správních orgánů. Není proto důvodné

tvrzení žalobce, že se „žalovaný ani prvostupňový správní orgán nevypořádali s námitkami žalobce ohledně přednosti materiální stránky věci (jde o ostrov a místní podmínky i umístění, váha či rozměry předmětů jejich přemístění mimo oplocenou plochu pozemku) před stránkou formální“. Dle názoru soudu je z prvostupňového rozhodnutí a žalobou napadeného rozhodnutí, které tvoří v daném vodoprávním řízení jeden celek, zcela zřejmé, že byla správními orgány uložena žalobci po provedené povodňové prohlídce povinnost podle § 72 odst. 3 vodního zákona odstranit z pozemků ve vlastnictví žalobce nacházejících v aktivní zóně záplavového území předměty a zařízení, které mohou způsobit zhoršení odtokových poměrů nebo ucpání koryta níže po toku, a to již tím, že jsou proti zákazu stanovenému v § 67 odst. 2 písm. b) vodního zákona skladovány v aktivní zóně záplavového území. Odplavitelnými materiály, látkami a předměty byly v souladu se zásadou logiky označeny ty, které nejsou pevně spojené se zemí, a jsou proto za určitých okolností nápořem vodního masivu odplavitelné. Z výroku prvostupňového rozhodnutí je naprosto zřejmé, o jaký konkrétní materiál, látku a předměty skladované na pozemcích ve vlastnictví žalobce v aktivní zóně záplavového území se jedná. Nebylo proto na místě namítat nepřezkoumatelnost rozhodnutí správních orgánů obou stupňů s odkazem na judikaturu Ústavního soudu.

Závěr

Žalobu soud shledal nedůvodnou, proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Náklady řízení

Náhradu nákladů řízení soud žádnému z účastníků podle § 60 odst. 1 s.ř.s. nepřiznal, protože žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému v souvislosti s řízením náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í : **Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.**

V Plzni dne 29. května 2017

Mgr. Alexandr Krysl, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Lenka Kovandová